

ההגנה והעקבות בדבריהם

מקום חשוב מאוד בשדה העתונות. אל'מוסאוור, אחר סאנה, אל'אתניין, אל' תחריר הינם שבועונים ממדרגה ראשונה, בעלי תפוצה כוללת למעלה משני מיליון גליונות. הריפורטזות המצולמות שלהם יכולות להתחרות עם אלה המופיעות בלייף האמריקאי או במאטש הצרפתי. ישנו גם שבועון, רוז אל'יוסף, המשתמש רק בציורים. אין בו עמוד אחד שאינו נושא קריקטורה או ציור דיוקנה של אישיות. הסיבה ברורה. כי קריקטורה אינה רק ציור של חפץ או איש. באמצעות קווייה יכול הצייר להביע את דעתו על אותו חפץ או איש, יותר טוב מאשר עליידי מאמר שלם.

למשל: אם הצייר אינו אוהב אמריקאים, יכול הוא לתאר את אייזנהאור כמפלצת דוחה. אם הציירים הרגינו אותי, מקבל כל יהודי בציוריו קווים של דמות מתוך עלון נאצי.

בעמודים אלה נתנו מיטב ציירי הקריקטורות המצויים יד חופשית לדמיונם. ציוריהם אינם משקפים, אולי, את הדברים כפי שהם. אולם הם בכואה נאמנה למה שמשקף כראי העקום המצרי.

העתונות המצרית נחשבת לאחת הטובות בעולם. כתביה, צלמיה, עורכיה עולים, למשל, ברמתם המקצועית על רוב חבריהם למקצוע הישראליים, יכולים להשתוות עם עתונאים אנגלים או אמריקאים. גם יכולתה הסכנית של העתונות המצרית גבוהה מאוד. כי מלבד 20 מיליון תושבי מצרים משרתת היא גם את שאר ארצות ערב.

בשני עמודים אלה מגיש העולם הזה מיבחר קריקטורות אשר לוקטו מן העתונות המצרית. הקריקטורות נוגעות לכמה נושאים מרכזיים, שסביבם התגבשה דעת-קהל רחבה במצרים, ובהשפעת העתונות המצרית, גם במדינות ערביות אחרות.

העניינים הבינלאומיים, יחס המעצמות הזרות למרחב, ענייניה הפנימיים של הליגה הערבית, המאבק עם ישראל — כל אלה מספקים חומר שופע ולקריית הציירים.

יד חפשית לדמיון

במצרים, נמצאת ההשכלה הכללית עדיין בתהליך של התפתחות. העתונות המצויירת, המגישה את החדשות בצורה קלה ונעימה, תופסת

* תפוצתו: 600.000

כנרא

הליגה הערבית היא אג קובעים ציירי הקריקטו אחד בעסקיו איש אינו על האינטרסים והתפק

מדינת ישראל היא יצור זר ומזרז בזירה המרחבית שור מלאכותי שחלקו האחורי אנגלי, חלקו הקדמי אמריקאי.

הטוריאדור: איזה מהשלושה להרוג קודם?

במצב אשר בו חי העולם כיום, אין כמעט כל אפשרות לעמים הקטנים להשמיע דבריהם. אילו התארגנו יכלו להציל את עצמם.

כל הלאומים (יהודים, נוצרים, מוסלמים) רוצים בה: עצמאות לאומית.

דעת המומ

אין קללה גדולה יותר במצרים כיום מאשר: אימפריאליסם. על כן כל דבר שמעצמות המערב עושות נראה בעיניהם כשלייל, או עוד גרוע מזה — תמוץ.

הטבח המצרי מגיש את המנה העיקרית לחברי הליגה: נייטרליות בין שני הגושים.

הגנרל הצרפתי לפרחיהקצינים: חייל הוא רוצח או נרצח. כלומר — הוא נשחח או לטוניסיה או להודוסיין..

שדוש מעצמות המערב והאיש (מאו טסה-טונג) הקטן.